

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 638/2022
15.06.2022. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Милене Рашић, Бате Цветковића, Драгана Аћимовића и Светлане Томић Јокић, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Немањом Симићевићем као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Гордана Миладиновића, због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтевима за заштиту законитости бранилаца окривљеног Гордана Миладиновића-адвоката Драгољуба Ђорђевића, Немање Мишовића и Милоша Лекића, поднетим против правноснажних пресуда Вишег суда у Београду К.бр.662/2018 од 21.04.2021.године и Апелационог суда у Београду Кж1 бр.630/21 од 22.03.2022. године, у седници већа одржаној дана 15. јуна 2022. године, једногласно је донео:

ПРЕСУДУ

Захтеви за заштиту законитости бранилаца окривљеног Гордана Миладиновића, адвоката Драгољуба Ђорђевића, Немање Мишовића и Милоша Лекића, изјављени против правноснажних пресуда Вишег суда у Београду К.бр.662/2018 од 21.04.2021. године и Апелационог суда у Београду Кж1 бр.630/21 од 22.03.2022.године, у односу на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) Законика о кривичном поступку и захтев бранилаца адвоката Драгољуба Ђорђевића и Немање Мишовића у односу на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438.став 1. тачка 9) Законика о кривичном поступку **ОДБИЈАЈУ СЕ** као неосновани, док се у осталом делу захтеви бранилаца окривљеног **ОДБАЦУЈУ** као недозвољени.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Београду К.бр.662/2018 од 21.04.2021. године, окривљени Гордан Миладиновић је оглашен кривим да је извршио кривично дело неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. Кривичног законика и осуђен на казну затвора у трајању од четири године.

Истом пресудом, окривљеном је на основу члана 246.став 7. у вези члана 87 КЗ изречена мера безбедности одузимања предмета и то 48.004,26 грама опојне дроге марихуане, четири УВ лампе и два вентилатора. На основу члана 261. и 264. ЗКП окривљени је обавезан да накнади трошкове кривичног поступка о чијој висини ће суд одлучити посебним решењем.

Пресудом Апелационог суда у Београду Кж1 бр.630/21 од 22.03.2022. године, одбијене су као неосноване жалбе јавног тужиоца Вишег јавног тужилаштва у Београду и бранилаца окривљеног Гордана Миладиновића, адвоката Драгољуба Ђорђевића и Немање Мишовића и потврђена пресуда Вишег суда у Београду К.бр.662/2018 од 21.04.2021. године.

Против наведених правноснажних пресуда захтеве за заштиту законитости су поднели:

- браниоци окривљеног Гордана Миладиновића – адвокати Драгољуб Ђорђевић и Немања Мишовић, због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 9) и члана 438. став 2. тачка 1) Законика о кривичном поступку, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји поднети захтев, преиначи побијане пресуде и окривљеног ослободи од оптужбе или да укине побијане пресуде и предмет врати првостепеном суду на поновно одлучивање.

- бранилац окривљеног Гордана Миладиновића – адвокат Милош Лекић, због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) Законика о кривичном поступку, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји поднети захтев, укине побијане пресуде и предмет врати првостепеном суду на поновно одлучивање.

Врховни касациони суд је доставио примерке захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу сходно одредби члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку, те је у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештења Републичког јавног тужиоца и бранилаца окривљених, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих су захтеви за заштиту законитости поднети, па је, након оцене навода изнетих у захтевима, нашао:

Поднети захтеви за заштиту законитости бранилаца окривљеног Гордана Миладиновића – и то захтев адвоката Драгољуба Ђорђевића и Немање Мишовића и захтев адвоката Милоша Лекића су неосновани у делу који се односе на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) Законика о кривичном поступку, а захтев адвоката Драгољуба Ђорђевића и Немање Мишовића неоснован и у делу који се односи на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 9) Законика о кривичном поступку, док су захтеви бранилаца окривљеног у осталом делу недозвољени.

Указујући на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 9) ЗКП браниоци окривљеног Гордана Миладиновића – адвокати Драгољуб Ђорђевић и Немања Мишовић у поднетом захтеву истичу да је побијаном пресудом Вишег суда у Београду прекорачен чињенични опис у односу на оптужницу Вишег јавног тужилаштва у Београду Ктo.бр.565/17, с обзиром да је у изреци пресуде наведено да је окривљени оглашен кривим јер су на кревету у спаваћој соби пронађене 24 алуминијумске кесе са 22.297,07 грама опојне дроге марихуане и 1 ПВЦ кеса у којој се налази 4 ПВЦ пакета са укупно 3.087,1 грама и 1 ПВЦ пакет са 2960 грама опојне дроге марихуане, што укупно износи 28.344,17 грама, док је у самој оптужници стајало да је на кревету у спаваћој соби пронађено 26 алуминијумских кеса са укупно 24.252,79 грама опојне дроге марихуане, што значи да у изреци пресуде стоји да је нађено 4.091,38 грама више него што стоји у оптужном акту.

Изнети наводи захтева за заштиту законитости бранилаца окривљених се, по оцени Врховног касационог суда, не могу прихватити као основани, из следећих разлога:

Из оптужнице Вишег јавног тужилаштва у Београду Кт.бр.565/17 од 26.02.2018. године и изреке пресуде Вишег суда у Београду К.бр.662/2018 од 21.04.2021. године произилази да су у изреку пресуде унете измене у односу на диспозитив оптужног акта, али које измене, по оцени Врховног касационог суда не задиру у идентитет саме оптужнице. Ово из разлога што је у изреци пресуде само прецизиран изглед, појединачне количине и место проналаска опојне дроге марихуане тако што је првостепени суд утврдио да је на кревету у спаваћој соби објекта у улици ..., уместо 26 алуминијумских кеса са опојном дрогом укупне нето масе 24.252,79 грама опојне дроге марихуане, пронађено 24 алуминијумске кесе са укупно 22.297,07 грама опојне дроге марихуане, 1 ПВЦ кеса у којој се налазе 4 ПВЦ пакета са укупно 3.087,01 грама опојне дроге марихуане и 1 ПВЦ пакет са 2.960,00 грама опојне дроге марихуане у сувом стању, као и да је у објекту у улици ..., уместо 5 кеса са укупно 4.481,47 грама, пронађено 4 алуминијумске кесе са опојном дрогом марихуаном укупне нето масе 249,8 грама и 1 алуминијумска кеса у којој се налазе две пвц кесе појединачних маса 9,24 грама и 131,05 грама. Поред тога у изреци пресуде је извршена измена на тај начин што је утврђена и количина од 4.290 грама опојне дроге марихуане тако што је прецизирано да се ради о осушеним деловима 309 стабљика марихуане, које су наведене и у диспозитиву оптужног акта, с том разликом да је у оптужном акту била наведена бруто маса истих од 29.840 грама. На овај начин првостепени суд је само прецизирао појединачне количине и изглед опојне дроге затечене у оба објекта, а укупна количина опојне дроге марихуане у потпуности одговара оној у диспозитиву оптужног акта.

Поред тога, по налажењу Врховног касационог суда, као неосновани су оцењени и наводи бранилаца окривљеног Гордана Миладиновића – адвоката Драгољуба Ђорђевића и Немање Мишовића у делу у којем се истиче повреда закона из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, односно као незаконите доказе на којима је заснована побијана осуђујућа пресуда означавају искази полицијских службеника АА и ББ, јер се исти односе на чињенице које су сазнали из усменог казивања окривљеног а не непосредним опажањем. Првостепени суд се у пресуди позива на њихове исказе а што у својој пресуди прихвата и другостепени суд. Из истих разлога наведене пресуде побија и бранилац адвокат Милош Лекић који у свом захтеву такође наводи да се пресуде заснивају на исказима сведока полицајаца који су се изјашњавали о оперативним сазнањима у преткривичном поступку и о ономе што им је рекао окривљени након хапшења.

Изнети наводи бранилаца окривљеног су неосновани јер се, према подацима у списима, побијане пресуде не заснивају на исказима наведених сведока о томе шта им је рекао окривљени након хапшења, нити на њиховим оперативним сазнањима, а како је у пресуди Вишег суда у Београду К.бр.662/2018 од 21.04.2021.године и наведено да суд „оперативна сазнања“ на која се позивају сведоци полицијски службеници у својим исказима није користио као доказ у овом кривичном поступку, већ је нашао да су иста била разлог осматрања сумњивог лица, а што је и довело до уочавања битних радњи и проналаска опојне дроге.

Имајући у виду наведено, Врховни касациони суд налази да у овом делу није учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП.

Захтеви за заштиту законитости бранилаца окривљеног Гордана Миладиновића у осталом делу су одбачени као недозвољени.

Наиме, браниоци окривљеног Гордана Миладиновића - адвокати Драгољуб Ђорђевић и Немања Мишовић у осталом делу захтева тврде да првостепени и другостепени судови селективно примењују исказе полицијских службеника и да нису дали никакав значај околности да је на адреси на којој се производила дрога био пријављен извесни „...“ који се налази на потерници МУП још од 2018. године, а првостепени суд закључио да је „...“ измишљена личност. Браниоци још наводе да судови користе исказе полицијских службеника према потребама доношења осуђујуће пресуде, обзиром да у једном делу прихватају а у другом не прихватају њихове исказе. Бранилац, адвокат Милош Лекић у свом захтеву наводи да суд није довољно ценио и разјаснио различите исказе сведока ББ у истрази и на главном претресу а што је требало да учини његовим поновним саслушањем, да суд не даје јасне разлоге зашто прихвата део исказа сведока ВВ из истраге а не прихвата исказ дат на главном претресу и због чега не прихвата изјашњење стручног саветника др ГГ, као и да је суд без основаног разлога одбио предлог одбране да се саслушају сведоци ДД, ЂЂ и ЕЕ.

Како дакле, из изнетих навода произилази да у осталом делу захтева за заштиту законитости, браниоци указују на погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање и погрешну оцену доказа од стране нижестепених судова, а што не представља законски разлог због којег је, у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП, дозвољено подношење захтева за заштиту законитости окривљеном и његовом браниоцу, то је Врховни касациони суд захтев бранилаца окривљеног у овом делу оценио недозвољеним.

Бранилац окривљеног Гордана Миладиновића-адвокат Милош Лекић је у преосталом делу захтева тврдио да су разлози оспорених пресуда противречни изрекама пресуда, разлози о чињеницама које су предмет доказивања су потпуно нејасни и у знатној мери противречни, а о чињеницама које су биле предмет доказивања постоји знатна противречност.

Имајући у виду да из изнетих навода произилази да бранилац адвокат Милош Лекић у осталом делу захтева за заштиту законитости нижестепене пресуде побија због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) и 3) ЗКП а што не представља законске разлоге због којих је у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП дозвољено подношење овог ванредног правног лека окривљенима и њиховом браниоцу због повреде закона, то је Врховни касациони суд у овом делу захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Гордана Миладиновића – адвоката Милоша Лекића оценио недозвољеним.

Са свега изложеног, а на основу одредаба члана 491. став 1. ЗКП, у делу у којем су захтеви одбијени као неосновани, а на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 2) у вези члана 485. став 4. ЗКП, у делу у којем су одбачени као недозвољени, донета је одлука као у изреци пресуде.

**Записничар-саветник
Немања Симићевић, с.р.**

**Председник већа-судија
Невенка Важић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић